

Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină

În decursul ultimelor decenii, mulți dintre credincioșii creștini și-au exprimat dorința profundă de a primi o orientare teologică solidă cu privire la scrierile despre Voința Divină revelate de către Isus și Sfânta Fecioară Maria, Servitoarei lui Dumnezeu, Luisa Piccarreta.

În tot acest timp, nu s-a făcut niciun efort pentru a oferi credincioșilor o prezentare teologică unitară și solidă a doctrinelor conținute în scrierile Luisei care sunt în concordanță cu Sfânta Scriptură, cu Sfânta Tradiție și cu Magisteriul Bisericii.¹

Ca răspuns la cacofonia de voci ale unor instructori necalificați, care nu sunt familiarizați cu doctrina perenă a Bisericii, mulți dintre aceștia interpretând greșit scrierile Luisei, Vaticanul a emis documente despre "vocația"², "datoria"³, "ministerul"⁴ și "obligația"⁵ teologilor calificați ai Bisericii, a căror "autoritate teologică" este dată de Biserică și de calificările lor științifice.⁶

În temeiul îndatoririi lor ecleziale de a asista Magisteriul și de a-i instrui pe credincioșii creștini, "teologii calificați"⁷ sunt însărcinați de Biserică "să cerceteze și să explice doctrina Credinței", să păstreze depozit sacru al Revelației, să-l examineze mai profund, să-l explice, să-l învețe și să-l apere pentru slujirea Poporului lui Dumnezeu și pentru mântuirea întregii lumi".⁸

Atât Magisteriul Bisericii, cât și teologul, se bucură de un "efort comun" care formează o "asociație co-responsabilă, cooperativă și colegială". Această asociație "păstrează responsabilitatea personală și indispensabilă a fiecărui teolog, fără de care știința Credinței

---

¹ "Prin "Magisteriu ecleziastic" se înțelege misiunea de a învăța care, prin instituirea făcută de către Cristos, aparține Colegiului Episcopilor sau episcopilor în mod individual, în comuniune ierarhică cu Suveranul Pontif" (Congregația pentru Doctrina Credinței, Comisia Teologică Internațională, Magisteriul ecleziastic și teologia, Teza 1, Libreria Editrice Vaticana, 1975).

² *Donum Veritatis*, Despre vocația eclezială a teologului, Cardinalul Joseph Ratzinger, Art. 2, n. 6, Libreria Editrice Vaticana, 1990: "Printre vocațiile astfel trezite de Spirit în Biserică se află cea a teologului. Rolul său este de a căuta în mod special o înțelegere tot mai profundă a Cuvântului lui Dumnezeu găsit în Scripturi, inspirat și transmis de Tradiția vie a Bisericii. El o face în comuniune cu Magisteriul Bisericii, care a fost însărcinat cu responsabilitatea de a păstra tezaurul Credinței."

³ Ibid., nn. 30-31.

⁴ Comisia Teologică Internațională, Magisteriul ecleziastic și teologia, op. cit., Art. 1, Teza 2.

⁵ Ibid., Teza 3.

⁶ Ibid., Art. 1, Teza 4

⁷ Ibid., Teza 1; Teza 6 - Teza 6, n. 2; Teza 12. "Prin 'teologi' se înțeleg acei membri ai Bisericii care, prin studiile și viața lor în comunitatea Credinței Bisericii, sunt calificați să urmărească, în mod științific, specific teologiei, o înțelegere mai profundă a Cuvântului lui Dumnezeu și, de asemenea, să predice acel Cuvânt prin virtutea unei misiuni canonice" (Ibid., Teza 1).

⁸ Ibid., Teza 2.

nu ar înainta." ⁹ Astfel, Magisteriul și teologul împărtășesc o "misiune comună" ¹⁰, și sunt "amândoi obligați" în "serviciul comun al adevărului" ¹¹ și sunt "datori" să susțină "Sfânta Scriptură", "sensus fidei" (aprecierea supranaturală a Credinței) și "Sfânta Tradiție". ¹²

Ca urmare a aprecierii de către Vatican a *îndatoririlor, a ministerului și a responsabilității personale a teologului la nivel individual*, precum și a nevoii profunde a credincioșilor, a fost înființat "Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină", compus din teologi catolici calificați de către Biserică, din preoți și laici. Această inițiativă oferă un răspuns oportun la strigătul de alarmă al miilor de creștini din întreaga lume care au cerut o prezentare teologică riguroasă și solidă a scrierilor Luisei. ¹³

Deoarece "*teologiile își derivă autoritatea teologică specifică din calificările lor științifice...*" ¹⁴ care sunt recunoscute și aprobate de Biserica Catholică", ei conduc acest efort. Misiunea lor "*de a interpreta documentele Magisteriului, din trecut și din prezent, de a le pune în contextul întregului adevăr revelat și de a găsi o mai bună înțelegere a acestora prin folosirea hermeneuticii*" ¹⁵, oferă un ajutor indispensabil credincioșilor.

Deși scrierile Luisei ajută la explicarea înțelegerii tradiționale a Voinței lui Dumnezeu care operează în voința umană, ele își păstrează punctul lor de origine, și anume mesajul lui Cristos și al apostolilor, precum și adevărul său imuabil în cadrul Depozitului de Credință (*depositum fidei*). Dacă, pe de o parte, nu se poate adăuga nimic la unica Revelație Publică a lui Isus, pe de altă parte, Catehismul și Scriptura recunosc că, dintre multele lucruri pe care Cristos le-a revelat, există lucruri care încă nu au fost încă "explicate" în decursul secolelor" (CDC, 66; Jn. 16.12).

---

⁹ Ibid. Teză 4; cf. de asemenea *Donum Veritatis*, op. cit., Art. 4, nn. 21-22. "*Având în vedere publicitatea pe care mijloacele de comunicare moderne o dau atât de repede chiar și subiectelor de natură științifică...*" (Ibid., Teză 3, n. 4); *Funcția teologilor... mediază între Magisteriu și Poporul lui Dumnezeu... Pe de o parte... reflecția teologică trebuie să se supună unei noi examinări, ghidată de Tradiția Bisericii universale, faptele și cuvintele revelate de Dumnezeu, cuprinse în Scripturi și explicate de Părinții Bisericii și de Magisteriu... Pe de altă parte, prin munca lor de interpretare, învățare și traducere în moduri de gândire contemporane, teologii introduc învățătura și avertismentele Magisteriului într-un context mai larg și sintetic și astfel contribuie la o mai bună cunoaștere din partea Poporului lui Dumnezeu. În acest fel, 'ei își dau ajutorul pentru sarcina de a răspândi, clarifica, confirma și apăra adevărul pe care Magisteriul îl propune cu autoritate' "* (Ibid., Teza 5, n. 2).

¹⁰ Ibid., Teza 2.

¹¹ Ibid., Teza 3.

¹² Ibid., Teza 3, nn.1-3.

¹³ "Prin "Magisteriu ecleziastic" se înțelege misiunea de a învăța care, prin instituirea făcută de către Cristos, aparține Colegiului Episcopilor sau episcopilor în mod individual, în comuniune ierarhică cu Suveranul Pontif" (Congregația pentru Doctrina Credinței, *Comisia Teologică Internațională, Magisteriul ecleziastic și Teologia*, Teza 1, Libreria Editrice Vaticana, 1975).

¹⁴ Ibid., Art. 2, Teza 6, n. 2.

¹⁵ Ibid., Art. 2, Teza 8, n. 2.

Scrierile Luisei explică cererea pe care Isus a oferit-o în numele Bisericii Sale și care poartă cu ea o promisiune divină: "Vie Împărăția Ta și să se facă Voia Ta, precum în Cer așa și pe pământ".¹⁶

Această cerere conține promisiunea lui Isus de a instaura pe pământ Împărăția Voinței lui Dumnezeu prin revărsarea darului de "A Trăi în Voința Divină". Contribuția teologului este, prin urmare, de a prezenta într-o manieră sintetică, teologia darului de A trăi în Voința Divină prin cercetarea Depozitului de Credință al Bisericii. El face acest lucru prin instruirea fraților săi preoți și a credincioșilor creștini cu privire la învățătura perenă a Bisericii, reconciliind în același timp scrierile Luisei cu Depozitul de Credință. Preotul-teolog colaborează cu confrății săi preoți, întrucât aceștia sunt formați și instruiți de Biserică pentru a-i învăța teologia pe credincioși.

Înființat sub auspiciile unui regulament de constituire a unei societăți internaționale, privitor la statute, regulamente și articole de constituire, "Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină" rămâne în continuare în serviciul Bisericii catolice pentru a contribui la asigurarea, prin contribuții teologice și mărturie personală, a unei învățături corecte cu privire la scrierile Luisei, dintre care mai multe se bucură de multiple sigilii magisteriale de aprobare, *Imprimatur* și *Nihil Obstat*. În acest scop, Cenaclul Internațional l-a primit pe doctorul în Teologie Sacră al Universității Pontificale din Roma care a tradus scrierile Luisei cuprinse în teza sa de doctorat aprobată, Părintele J.L. Iannuzzi, STL, S.Th.D. Expertiza sa în domeniul teologiei dogmatice și spirituale va îmbogăți deopotrivă preoții și laicii.

În prezent, "Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină" a crescut la aproximativ 3.000 de membri și 150 de preoți, toți aceștia nutrivând o dorință profundă de fidelitate față de Magisteriul Bisericii și de ascultare față de autoritățile Bisericii. În acest moment avem mai mulți teologi și preoți calificați de către Biserică, din diferite țări, care și-au unit timpul și talentele pentru a ne oferi îndrumări, dar niciun instructor laic până în prezent. Preconizăm că vom avea "calificați" îndrumători laici instruiți de către teologii și preoții Cenaclului Internațional în învățăturile magisteriale și în scrierile Luisei și care vor fi aleși de către consiliu. Aceștia vor fi trimiși să învețe Vestea cea Bună în toată lumea, având la dispoziție traducători.

În măsura în care Magisteriul Bisericii se extinde de la Pontiful Roman la episcopii în comuniune cu el¹⁷, care se consultă întotdeauna cu "teologii săi calificați"¹⁸ - care sunt cu toții ținuți să respecte "sensus fidei"¹⁹ - Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină" profesează loialitatea față de față de hotărârile Pontifului Roman cu privire la "credința, morala, disciplina și guvernarea Bisericii"²⁰.

---

¹⁶ L. Piccarreta, Volumul 23, din 5 februarie, 1928; Volumul 12, din 2 martie, 1921.

¹⁷ "Episcopii, atunci când învață în comuniune cu Pontiful Roman, trebuie să fie respectați de toți ca fiind martori ai Adevărului Divin, dpdv catolic... Asentimentul religios al voinței și al intelectului trebuie să fie dat în mod special autorității de învățătură autentică a Pontifului, chiar și atunci când acesta nu vorbește ex cathedra" (Decrete ale Conciliilor Ecumenice, Conciliul Vatican I, vol. II, , Washington DC [1990], *De perpetuitate primatus beati Petri in Romanis pontificibus*, cap. II-IV, p. 869).

¹⁸ A se vedea nota de subsol n. 7

¹⁹ Ibid., Teza 3, nr. 2.

²⁰ Decrete ale Conciliilor Ecumenice, Conciliul Vatican I, vol. II, op. cit., pp. cap., p. 3. II-IV, pp. 813-815.

Toți aceștia au funcțiile lor respective: Pontiful îndrumă colegiul episcopilor, episcopii "protejează Revelația Divină", iar teologii "cercetează și explică doctrina Credinței" ²¹.

Astfel, tuturor membrilor Cenaclului Internațional li se cere să respecte canoanele 750-754 din Codul de Drept Canonic al Bisericii Catolice. Loialitatea noastră față de învățătura Magisteriului este evidențiată în mod special în următoarea declarație constitutivă: Toți cei care o promovează pe Luisa în timp ce îl condamnă pe Suveranul Pontif și/sau Magisteriul Bisericii nu au loc în acest Cenaclu Internațional. De altfel, Codul de Drept Canonic al Bisericii Catolice, Catehismul Bisericii Catolice și Enciclopedia Catholică se referă la astfel de persoane ca fiind "schismatici" ²², care au pierdut în mod deliberat comuniunea deplină cu Roma printr-o ruptură cu uniunea și unitatea ecleziastică cu Biserica Catholică. Luisa nu a acționat niciodată astfel și nici noi. În ceea ce-i privește pe cei care invită astfel de indivizi "schismatici" să predice despre Luisa, ei sunt complici în actul lor ilegal de nesupunere față de autoritățile Bisericii pentru care Cristos și-a vărsat Preaprețiosul Său Sânge. Noi susținem că menținerea purității doctrinei conținute în revelațiile profetice ale Luisei nu se limitează la promovarea lor, ci se extinde la exemplificarea lor în acțiune prin mărturia personală.

Dorim să adăugăm un ultim cuvânt despre munca actuală a Părintelui J.L. Iannuzzi de a traduce toate operele Luisei în limba engleză (incluzând cele 36 de volume ale Luisei, Memoriile ei din copilărie, Rondurile și Novena de Crăciun, Orele Pătimirii Domnului nostru Isus Cristos și Cartea Preasfintei Fecioare Maria). Această lucrare, intitulată *"Ediția teologică a Operele complete ale Slujitoarei lui Dumnezeu, Luisa Piccarreta"* are pe aproape fiecare pagină, adnotări teologice și trimiteri la Sfânta Scriptură, la Sfânta Tradiție, la Învățătura Bisericii și la scrierile Luisei.

Este un demers semnificativ care credem că va fi de o imensă valoare în avansarea cauzei de canonizare a Luisei (deoarece abordează preocupările teologice ridicate în timpul cauzei) și de mare ajutor **în a ne ajuta să ne dispunem inimile să primim darul de A Trăi în Voința Divină**. Teologii și preoții care lucrează pentru cauza Luisei sunt de cea mai mare importanță în aceste Timpuri de pe urmă, deoarece la ei se referă Vaticanul atunci când vorbește despre necesitatea unui progres real în cauza actuală a Luisei:

"Teologul are datoria de a face cunoscute autorităților Magisteriale, problemele pe care le ridică învățătura în sine, în argumentele propuse pentru a o justifica sau chiar în modul în care este prezentată. El trebuie să facă acest lucru într-un spirit evanghelic și cu o dorință profundă de a rezolva dificultățile. Obiecțiile sale ar putea astfel să contribuie la un progres real și să stimuleze Magisteriul să propună Învățătura Bisericii cu mai multă profunzime și cu o prezentare mai clară a argumentelor" ²³

---

²¹ Comisia Teologică Internațională, *Magisteriul ecleziastic și Teologia*, op. cit., Introducere; *Donum Veritatis*, op.cit., passim.

²² Canonul 571: "Schisma este refuzul de supunere față de Suveranul Pontif sau de comuniune cu membrii Bisericii supuse lui".

²³ *Donum Veritatis, Despre vocația eclezială a teologului*, op.cit, 30.

Pe 18 ianuarie 1928, Isus i-a dezvăluit Luisei:

"Formând noua Biserică în devenire, am format noua preoție care nu se desprinde nici de Sfânta Scriptură, nici de Evanghelia [conținută în Ea]... oricine ar refuza să se alimenteze din aceste izvoare binefăcătoare nu-Mi aparține, pentru că ele sunt fundația Bisericii Mele și însăși viața cu care se formează oamenii.

Iată de ce permit și chem preoții să vină să citească Evanghelia Împărăției Fiului Meu Divin care este însuflețită de Cer, pentru ca să le spun [lor] așa cum le-am spus apostolilor: " Predicați-o în toată lumea". Într-adevăr, Eu Îmi realizez lucrările prin preoție... și... va exista Preoția Împărăției Voinței Mele... Este de mare necesitate ca primii preoți [ai Împărăției Voinței Mele] să fie formați, deoarece ei Mă vor sluji așa cum M-au slujit apostolii pentru a forma Biserica Mea. Iar cei care se vor ocupa de aceste scrieri pentru ca ele să fie publicate, care le vor face cunoscute cum se cuvine pentru ca ele să fie tipărite, vor fi noii evangheliști ai Împărăției Voinței Mele Supreme. La fel cum cei care sunt cel mai mult menționați în Evanghelia Mea sunt cei patru evangheliști care au scris-o spre onoarea lor cea mai înaltă și spre Gloria Mea, la fel va fi și pentru cei care se vor dedica să scrie despre doctrinele Voinței Mele pentru ca ele să fie publicate. Ca și noii evangheliști, vor fi mai mult menționați în Împărăția Voinței Mele, spre cea mai mare onoare a lor și spre marea Mea Glorie."

Vor urma mai multe informații.

Cenaclul Internațional al Instructorilor în Voința Divină

7 martie 2024